

milieliv. For er det ikke det, alle ønsker i øjeblikket?

I år 2000 virker det stadig væk, som om familiepolitikken for regeringen kun er et appendiks til arbejdsmarkedspolitikken, og at den primære opgave for familierne stadig må være at være leverandører af arbejdskraft. Men er det virkelig dér, familiens primære værdi ligger: som arbejdsrobotter, der først og fremmest skal sikre indtægten, så vi fortsat alle kan købe alle de materielle ting, som reklamerne prøver at overbevise os om at vi simpelt hen ikke kan undvære?

Kristeligt Folkepartis politik tager udgangspunkt i det samfundssyn, at familien skal prioriteres, bl.a. fordi et godt familieliv er et af udgangspunkterne for et sundt samfunds- og arbejdsliv. Børneudvalget skriver jo i en rapport, at børnefamilierne er samfundets grundsten, og børnefamiliernes trivsel er afgørende for, hvordan vi går fremtiden i møde. Derfor er det også vigtigt, at vi her i Danmark har en fleksibel børnepasning, der tager udgangspunkt i mennesker frem for systemer.

Vi mener, at familierne skal have bedre mulighed for selv at vælge. Det er ikke Morten Korch-tænkning eller romantik fra svundne dage, men det er en politik med barnet og familien som udgangspunkt og i centrum, en politik, der tager afsæt i værdier.

Kristeligt Folkeparti kan støtte dette lovfor-slag.

Tom Behnke (FRI):

Jeg kunne ikke lade være med at sidde her under debatten og konstatere, at det, som lovfor-slaget lægger op til, er jo en mulighed, som allerede eksisterer i dag. Kommunerne kan jo et langt, langt stykke af vejen gøre de ting, hvis de vil.

Det, som forslaget lægger op til, er, at kommunerne skal yde tilskud, og jeg kan ikke lade være med at tænke tilbage på de mange hundrede gange, hvor vi her i Folketingssalen har hørt Venstres og De Konservatives sirenesang om det kommunale selvstyre. Men det kan være, vi slipper for det fremover, for lige præcis her må vi jo nok sige, at det kommunale selvstyre i hvert fald er lagt på hylden.

Rent politisk støtter vi i Frihed 2000 principet om, at børnene skal have mere tid sammen med mor og far. Rent politisk synes vi, det er en god idé, og rent politisk synes vi, det er en kedelig tendens, at man i dag faktisk er nødt til at

aflevere sine børn i børneinstitutioner adskillige timer hver eneste dag. Det tror vi ikke er særlig godt for børnene. Vi tror, det er godt for børnene at komme ud at møde andre børn – helt afgjort – men bestemt ikke i det antal timer, som vi desværre ser i dag.

Rent politisk er vi i Frihed 2000 også helt enige i, at der skal være en valgfrihed, at forældre-ne skal have en valgfrihed. Hvad er det, man ønsker? Ønsker man, at ens børn skal passes af andre? Og i givet fald, skal det så være hos en dagplejemor, skal det være i en privat institution eller en offentlig institution? Eller vil man selv passe sine børn? Den valgfrihed ønsker vi også i Frihed 2000.

Men når vi så kommer til forslagsstillernes valg af metode til, hvordan det skal realiseres, kommer vi også til det økonomiske, og her må vi i Frihed 2000 klart sige fra. Vi støtter ikke lovforslaget fra Venstre, fordi måden, man ønsker at gøre det på, er at betale forældre for at lade være med at benytte sig af et offentligt tilbud. Det er forkert, det er en helt forkert tankegang.

De offentlige tilbud i den sociale lovgivning bør være et tilbud til de mennesker, som har behov for dem. Det skal ikke være sådan, at man laver en lovgivning, hvor alt og alle får udbetalt det samme, for i det øjeblik man har en sådan ordning, hvad er så formålet med at have ordningen? Hvorfor skulle man opkræve alle disse mange skattekrone for bagefter at dele dem ud til de samme mennesker, som lige har betalt dem? Jo, rent beskæftigelsesmæssigt vil der selvfølgelig være en masse i den offentlige administration, der kan sidde og administrere, at pengene kommer ind, og administrere, at pengene går ud igen. Men det er jo ikke nogen særlig konstruktiv måde at bruge skatteydernes kroner på.

Det, at man skal betale borgerne for at lade være med at benytte sig af offentlige tilbud, kan jo meget hurtigt brede sig. Ministeren brugte et citat, som jeg også ofte har brugt, nemlig om man også skal til at betale folk for at lade være med at benytte de offentlige biblioteker. Skal man have penge for at lade være med at gøre det? Skal man have penge, hvis man lader være med at benytte sig af sundhedsplejersker, hvis man lader være med at gå til sin læge, hvis man lader være med lade sig indlægge på hospitalet, når man bliver syg, hvis man lader være med at flytte på plejehjem, når man bliver gammel? Skal vi over én kam begynde på, at alle, der